

"Felsefenin şakirdi, kendi nefsi için kardeşinden kaçır, onun aleyhinde dâvâ açar..." Buna örnek verir misiniz? Kur'an'ın şakirdi olan sahabelerin savaşmalarını nasıl anlayacağız?

"Felsefenin şakirdi, kendi nefsi için kardeşinden kaçır, onun aleyhinde dâvâ açar. Kur'ân'ın şakirdi ise, semâvat ve arzdeki umum salih ibâdı kendine kardeş telâkki ederek, gayet samimî bir surette onlara dua eder." (1)

Felsefe; "Hayat bir kavgadır, güçlü olan bu kavgayı kazanır." diyor. Bu prensip doğal olarak çatışma ve ayrışmayı gerekli kılıyor. Fransız ihtilalinden başlayıp, günümüze kadar birçok büyük savaşlar yaşanmıştır, Birinci ve İkinci dünya savaşları gibi. Bu savaşların hepsi "*Hayat bir kavgadır, güçlü olan bu kavgayı kazanır.*" düşüncesinin bir ürünüdür.

Batı medeniyeti bu acı tecrübelerin sonucunda; demokratik değerlere ulaşmayı başarmıştır. Ve kendi içlerinde menfaati paylaşmayı gerekli kılan hukuki bir normu oluşturmuşlardır. Avrupa toplumlarının hukuka önem vermesinin temelinde pragmatizm (*faydacılık*) yatmaktadır. Yoksa zannedildiği gibi fazilet ve ahlaki bir değerden dolayı hukuka saygı duymuyorlar. Şayet hukuka fazilet ve ahlaki değerler ile bağlanmış olsalardı, dünyanın diğer kaynaklarını ahlaksızca sömürmezlerdi. (*Afrika, Hindistan, Endonezya vesaire sömürmeleri*)

Kaynak tükense ya da çok azalsa, o zaman Avrupa toplumlarının canavar ve felsefi yüzü meydana çıkar.

Müslümanların hâlihazırdaki durumları, tamamen Kur'an ve sünnetten uzaklaşmalarının bir sonucudur. Müslümanlar Kur'an ve sünnete sarılırlarsa; bu ihtilaf, bu dağınıklık ve bu fakirlik birden düzelir.

Sahabenin dönemindeki bir-iki savaşın sebebi hukuki ve içtihadidir...

(1) bk. [Lem'alar, On Yedinci Lem'a, Beşinci Nota](#).